

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

COPINGOVÉ STRATEGIE HIV POZITIVNÍCH PACIENTŮ

Autor : Karel Svoboda

Vedoucí diplomové práce : Prof. PhDr. Petr Weiss, PhD.

Oponent diplomové práce : Mgr. Katarína Komadová

Rok : 2007

Karel Svoboda si pro vypracování diplomové práce zvolil zajímavé a aktuálně psychologicky významné téma copingových strategií u HIV pacientů, které, jak píše sám autor, je v současnosti málo prozkoumané. I vzhledem k rostoucímu počtu HIV pozitivních se jako důležitá součást jejich dalšího života jeví nejenom samotná medicínská léčba, ale i zvládnání a vyrovnávání se s závažným onemocněním, jakým HIV je, a tím i volba vhodných copingových strategií.

Rozsah diplomové práce je 92 stran, na dalších stranách jsou uvedené abstrakt, seznam použité literatury a přílohy. Práce je rozdělena do 2 částí - teoretické a empirické.

Teoretická část je zpracovaná na 68 stranách. Autor zde přibližuje problematiku infekce HIV, následného onemocnění AIDS a osob HIV pozitivních. V prvních kapitolách popisuje problematiku HIV/AIDS, historii infekce a odborného přístupu k tomuto onemocnění, jeho základní charakteristiky, epidemiologii, možné způsoby infekce, klasifikaci HIV infekce. V další části se zaměřuje na stadia vývoje nemoci, kde se věnuje jednak medicínskému popisu těchto stadií, jako i otázkám psychologickým, které s jednotlivými stadii nemoci souvisejí. Zaměřuje se především na specifické psychické potíže, které mohou tato stadia doprovázet. Autor předkládá řadu výsledků zahraničních studií, které vzájemně srovnává. Poslední 2 kapitoly jsou věnované tematice kvality života a copingových strategií u HIV pozitivních osob, kde kromě výsledků zahraničních výzkumů seznamuje i s přístupy a prostředky měření a zjišťování těchto jevů. Při vypracování teoretické části se K. Svoboda opírá především o poměrně rozsáhlou zahraniční literaturu (73 literárních zdrojů, 2 internetové zdroje a osobní sdělení), přičemž většina z uvedených zdrojů je vzhledem k poměrně novému a specifickému tématu časopiseckých. Obsahově jsou jednotlivé kapitoly logicky řazeny, autor se snaží o srovnání informací z různých výzkumů, místy se vyskytují nejasné formulace. Po formální stránce vyzdvihují shrnutí každé kapitoly teoretické části, kde autor přehledně sumarizuje nejdůležitější informace. Naopak, kvalitu této části práce snižují gramatické chyby a překlepy, které stěžují pojetí jinak zajímavých informací. Místy je nepřehledná citace, chybí zdroj k citovanému výzkumu Maj a kol. (str. 23, 30), odkaz na tento zdroj nelze vyhledat v seznamu použité literatury.

Empirická část obsahuje 22 stran. Autor zvolil kvalitativní přístup, který se jeví být vzhledem k snaze o uchopení vývoje copingových strategií žádoucí. Na příkladu 5 kasuistik HIV pozitivních osob se snaží poukázat na charakteristické copingové strategie. V kasuistikách stručně popisuje okolnosti rozhovoru, důležité momenty z pozorování, okolnosti nákazy, dodržování léčby, informace o zdravotním stavu, anamnestická data, předcházející významné životní události a způsob odhalení HIV positivity. Soustřeďuje se na kategorie vyrovnávání se s diagnózou, odhalení séropozitivity druhým a současnost HIV pozitivních osob, s kterými byl rozhovor provedený. V této části chybí přesné vymezení cíle empirické části, charakteristika vedených rozhovorů a práce s nimi. Na závěr empirické části shrnuje informace získané od HIV pozitivních osob a užívané copingové strategie. V diskusi přináší popis zkoumaného vzorku, vyjadřuje se k volbě metodologie, výběru systému strategií copingu.

Náměty do diskuse:

1. Přesnější vymezení provedených rozhovorů a práce s nimi.
2. Jak autor vysvětluje změnu copingových strategií u HIV pozitivních osob z hlediska vývoje?
3. Jaká mohou být doporučení pro práci s HIV pozitivními osobami?

Diplomovou práci Karla Svobody doporučuji k obhajobě.

V Praze, 03.09.2007

Mgr. Katarína Komádová

